

פרשת מצורע – שישי

(מז) וְאִישׁ כִּי־תֵצֵא מִמֶּנּוּ שְׂכֶבֶת־זָרַע וְרָחֵץ בַּמַּיִם אֶת־כָּל־בְּשָׁרוֹ וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

טז וגבר, ארי תפוק מניה שכבת זרעא ויסחי במיא ית כל בסריה, ויהי מסאב עד רמשא.

(מז) וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־עוֹר אֲשֶׁר־יְהִיָּה עָלָיו שְׂכֶבֶת־זָרַע וְכַבֵּם בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

יז וכל לבוש וכל משך, דיהי עלוהי שכבת זרעא ויצטבע במיא, ויהי מסאב עד רמשא.

(יח) וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שְׂכֶבֶת־זָרַע וְרָחֵצוּ בַּמַּיִם וְטָמְאוּ עַד־הָעֶרֶב:

יח ואתתא, דישכוב גבר יתה שכבת זרעא ויסחון במיא, ויהון מסאבין עד רמשא.

רס"א ורחצו במים: גזרת מלך היא שתטמא האשה בביאה, ואין הטעם משום נוגע בשכבת זרע, שהרי מגע בית הסתרים הוא:

(יט) וְאִשָּׁה כִּי־תִהְיֶה זֹכָה דָּם יְהִיָּה זֹכָה בַּבֶּשֶׂרֶה שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ וְכָל־הַנֹּגֵעַ בָּהּ יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב:

יט ואתתא ארי תהי דיבא, דם יהי דובה בבסרה שבועא יומין תהי בריחוקה, וכל דיקרב בה יהי מסאב עד רמשא.

רס"ב כִּי־תִהְיֶה זֹכָה: יָכוֹל, מֵאַחַד מִכָּל אֲבָרֶיהָ? תִּלְמֹד לֹמֵר: (ויקרא, כ): "וְהָיָא גִלְתָּה אֶת־מְקוֹר דְּמִיָּהּ", וְאִין דָּם מְטַמֵּא אֲלָא הָבָא מִן הַמְּקוֹר. דָּם יְהִיָּה זֹכָה בַּבֶּשֶׂרֶה: אִין זֹכָה קְרוּי זֹכַב לְטָמֵא, אֲלָא אִם־כֵּן הוּא אָדָם. בְּנִדְתָּהּ: כְּמוֹ (איוב, יח, יח): "וּמִתְבַּל יְנִדְהוּ", שְׁהִיא מְנַדָּה מִמַּגַּע כָּל אָדָם. תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ: אֶפְלוּ לֹא רָאִתָּה אֲלָא רֵאִיָּה רֵאשׁוֹנָה:

כ וכל דתשכוב עלוהי בריחוקה, יהי מסאב; וכל דתתיב עלוהי, יהי מסאב.

(כ) וְכָל־אִשֶּׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדְתָּהּ יִטְמָא וְכָל־אִשֶּׁר־תִּשָּׁב עָלָיו יִטְמָא:

כא וכל דיקרב, במשכבה יצבע לבושוהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא. למימר.

(כא) וְכָל־הַנֹּגֵעַ בַּמִּשְׁכָּבִי יִכַּבֵּם בְּגָדָיו וְרָחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

כב וכל דיקרב בכל מנא, דתתיב עלוהי: יצבע לבושוהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא.

(כב) וְאִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא אוֹ עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־הוּא יִשְׁבֶּתָּ עָלָיו בְּנִגְעוֹ־בּוֹ יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב:

כג ואם על משכבא הוא, או על מנא דהיא יתבא עלוהי במקרביה ביה: יהי מסאב, עד רמשא.

רס"ג ואם על־המשכב הוא: השוכב, או היושב על משכבה, או על מושבה, אפלו לא נגע בה, אף הוא בדת טמאה האמורה במקרא העליון, שטעון כבוס בגדים. על־הכלי: לרבות את המרכב. בנגעו־בו יטמא: ואינו טעון כבוס בגדים, שהמרכב אין מגעו מטמא אדם לטמא בגדים:

(כג) וְאִם שָׁכַב יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ וְתִהְיֶה נִדְתָּהּ עָלָיו וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל־הַמִּשְׁכַּב אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא:

כד ואם משכב ישכוב גבר יתה, ויהי ריחוקה עלוהי ויהי מסאב, שבועא יומין; וכל משכבא דישכוב עלוהי, יהי מסאב.

רס"ד וְתִהְיֶה נִדְתָּהּ עָלָיו: (ת"כ, נדה לג)

כד ואם משכב ישכוב גבר יתה, ויהי ריחוקה עלוהי ויהי מסאב, שבועא יומין; וכל משכבא דישכוב עלוהי, יהי מסאב.

יכול, יעלה לרגלה, שאם בא עליה בחמשי לנדתה, לא יטמא אלא ג'מים כמותה? תלמוד לומר: "וטמא שבעת ימים". ומה תלמוד לומר: "ותהי נדתה עליו"? מה היא מטמאה אדם וכלי חרס, אף הוא מטמא אדם וכלי חרס:

(כד) וְאִשָּׁה כִּי־יִזְוֹב זֹכָה דָּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת־נִדְתָּהּ אוֹ כִּי־תִזְוֹב עַל־נִדְתָּהּ כָּל־יָמֵי זֹכַב טִמְאָתָהּ כִּי־יָמֵי נִדְתָּהּ תִּהְיֶה טִמְאָה הוּא:

כה ואתתא ארי ידוב דוב דמה יומין סגיאין, בלא עדן ריחוקה, או ארי תדוב, על ריחוקה: כל יומי דוב סאובתה, כיומי ריחוקה תהי מסאבא היא.

רס"ה יָמִים רַבִּים: שְׁלֹשָׁה יָמִים. בְּלֹא עֵת־נִדְתָּהּ: אַחֵר שִׁיִּצְאוּ שִׁבְעַת יָמֵי נִדְתָּהּ. או כִּי־תִזְוֹב: אֵת שְׁלֹשַׁת הַיָּמִים הַלָּלוּ: עַל־נִדְתָּהּ: מִפְּלַג מְנִדְתָּהּ יוֹם אֶחָד, זֶה הִיא זֹכָה, וּמִשְׁפָּטָה חֲרוּץ בַּפְּרָשָׁה זֶה וְלֹא כֶּדֶת הַנִּדָּה, שְׁזֹו טְעוּנָה סְפִירַת שִׁבְעָה נְקִיִּים וְקֶרְפֶּן, וְהַנִּדָּה אֵינָה טְעוּנָה סְפִירַת שִׁבְעָה נְקִיִּים, אֲלָא שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ, בֵּין רוּאָה בֵּין שְׁאִינָה רוּאָה; וְדָרְשׁוּ בַּפְּרָשָׁה זֶה י"א יוֹם שֶׁבֵּין סוּף נִדָּה לְתַחֲלַת נִדָּה, וְשָׁכַל שְׁלֹשָׁה רְצוּפִין שֶׁתִּרְאֶה בְּאַחַד עֶשֶׂר יוֹם הַלָּלוּ תִּהְיֶה זֹכָה:

(כה) וְכָל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־תִּשְׁכַּב עָלָיו כָּל־יָמֵי זֹכָה כְּמִשְׁכַּב נִדְתָּהּ יְהִיָּה־לָּהּ וְכָל־הַכְּלִי אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו טָמֵא יְהִיָּה כְּטִמְאָת נִדְתָּהּ:

כו כל משכבא דתשכוב עלוהי, כל יומי דובה כמשכב ריחוקה, יהי לה; וכל מנא, דתתיב עלוהי מסאב יהי, כסואבת ריחוקה.

רס"ו וְכָל־הַנֹּגֵעַ בָּם יִטְמָא וְכַבֵּם בְּגָדָיו וְרָחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב:

כז וכל דיקרב בהון, יהי מסאב; ויצבע לבושוהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא.

(כז) וְאִם־טָהַר מְזוּבָּה וְסִפְרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחֲרֵי תִּטְהַר:

כח ואם דכיאת, מדובה ותמני לה שבועא יומין, ובתר כין תדפי.